

СТАРА РЕЗИДЕНЦІЯ дядька Вовчила
Моторошний Ліс, Звірляндія

Мій робочий стіл

Любі мої мамцю й татку!

Будь ласка, будь ласка, НУ БУДЬ ЛАСОНЬКА, заберіть Чухлю до себе у своє хмурляндське лігво. Ну хоч на трошки! Рочків на десять, кхе-кхе. Він же ваш любесенький ~~пестунчик~~ пестунчик. До того ж, ви зна-а-ачно суворіші за мене, з вами він не вередуватиме, не братиме без дозволу ваших речей і не зчинятиме у вашому лігві гаррррмидеру.

Недавно ми з Репетуном хотіли повправлятися у фокусницькій майстерності. Я дуже люблю всякі фокуси-покуси, просто з'їв би їх, ням-ням. АЛЕ (велике «але») у нас нічого не вийшло, бо Нюхля завжди і всюди пхає свого ~~хвоста~~ носа. Наприклад, ми з Репом починаємо ~~сприйому~~ серйозну розмову про штучні кажанячі какульки чи там про порошок-свербляшок, а братик що робить? Заглядає нам у вічі та голосно мугиче. Або стягує свої моряцькі штанці і скавчить:

— Дивіться,
у мене на трусах — паротяг!
Ту-ту!!!

Це він так із заздрості, бо у мене на трусах — круте авто. От дурненьке вовщенья.

